

תפ"ח 50815/10/19 - מדינת ישראל נגד קאיד אבו סבילה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-10-50815 מדינת ישראל נ' אבו סבילה (עוצר)

בפני כבוד השופטת יעל רחלוי - אב"ד

כבוד השופטת גילת שלו

כבוד השופט אהרון מושנויות

המואשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אבי ביטון

נגד

הנאשם קאיד אבו סבילה (עוצר)

ע"י ב"כ עו"ד ניל סימון

גזר דין

השופט א' משנהיות

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, שיוכסה לו בכתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר הטיעון.

כתב האישום המתוקן עולה כי בין הנאשם לממתلونן קיימת היכרות מוקדמת על רקע מגוריهم באותו יישוב. בתאריך 9.10.2019 בשעות הערב סיים הממתلونן את עבודתו ונסע בטרקטור לכיוון אוורות סוסים הנמצאת מחוץ לשגב שלום, ועצר את הטרקטור סמוך לבית 39 בשכונה 2 לשגב שלום, מפני שהוא שיש לו תקר בगלא. הממתلونן ירד מהטרקטור והחל לבדוק את הגלא.

באותה העת, הנאשם שישב על גבעה סמוכה במרחק של כ-15 מטר מהממתلونן, הבחן בממתلونן, ניגש אליו וצילם אותו בטלפון נייד. הממתلونן הבחן בנאשם ושאל אותו מדוע הוא מצלם אותו, והנאשם השיב לו שלא צילם ושאל מה מעשו באזור. לאחר מכן, הממתلونן פנה לעלות על הטרקטור על מנת לנסוע מהמקום, ותוך כדי שהוא עומד בגבו אל הנאשם, שלפ' הנאשם סcin משוננת בעלת לאורך 23.8 ס"מ, התקרכב אל הממתلونן, התנפלו עליו ודקר אותו בחלקו העליון של הגב באמצעות הסcin מספר פעמים.

המתلونן הסתובב אל הנאשם, והנאשם המשיך והניף את הסcin לעבר הממתلونן על מנת להמשיך ודקור אותו. הממתلونן הרים את ידיו למעלה בכדי להגן על עצמו, והנאשם ذكر אותו בcpf ידו השמאלית וקטע את אצבע הקמיצה שלו. החלק שנתקטעה מהאצבע נפל לארץ, וכשהמתلونן המבוהל התכווף על מנת להרימו, הנאשם הנאשם ודקר את הממתلونן פעם נוספת בגבו עד שהמתلونן נפל ארضا על גבו. גם בשלב זה, כשהמתلونן שרוע על גבו, הנאשם המשיך לדקור אותו באמצעות הסcin באזור חזהו מספר פעמים נוספים.

כתוצאה מעשיו של הנאשם, המתлонן איבד את הכרתו, והנائم עזב את המקום כשהוא מותיר את המתлонן להתבסס בدمו. בעקבות זאת, הוביל המתلونן לבית החולים סורוקה בשבוע, שם הוברר כי הוא סובל מהלם תת נפח, נזקן לקלבלת מוצרי דם והוכנס לחדר ניתוח. בחדר ניתוח אובחנו חתכים מרובים ודימום מסיבי, בוצעה תפירת שרירים וركמות רכות, והושארו 3 נקודות והושגה שליטה מדימום עורקי שטחי בבית חזה עלון משמאלו ע"י קשירת העורק.

כמו כן, המתلونן איבד דם רב, נגרמו לו חתכים בצוואר עמוקים בעומק של 3.5 ס"מ, חתכים שטחיים בגב עליון, חתכים בבית חזה שמאל, דימום עורקי שטחי בבית החזה משמאלו וכן שבר פתוח של אצבע 4 ביד שמאל. המתلونן סבל מדימום מסיבי ו עבר אקספלורציה של צוואר עם סגירה של עורק פוסטורי אורויקולרי לאור דם.

כתוצאה מעשיו של הנאשם, עבר המתلونן ניתוח שבמהלכו חובר חלק האצבע שנקטע, וכן בוצע קיבוע לשברים מרוסקים באצבע ביד שמאל וכף ידו של המתلونן גובסה. המתلونן אושפז בחדר טיפול נמרץ להמשך טיפול כשהוא מודם ומונשם, ושוחרר מבית החולים כעבור 4 ימים, ביום 12.10.2019.

במסגרת ההסדר בין הצדדים, שנכרת לאחר ששמעה עדותו של המתلونן, ולאחר שהתקבלו הן חוות דעת פסיכיאטרית והן סיכום דין של ועדת אבחון של משרד הרווחה בעניינו של הנאשם, הנאשם חזר בו מכיפורתו והודה בכתב אישום מתוקן, והוסכם בין הצדדים כי כל צד יהיה חופשי בטיעונו לעניין העונש.

ב. טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הגיע לטיעונו בכתב, ציין כי הנאשם פגע במספר ערכיהם המוגנים בחוק: שלומות גופו, כבודו ושלות נפשו. ב"כ המאשימה ציין עוד כי הערך החברתי שבבסיסו עבירות האלים החמורות נגזר מהערך של קדושת החיים וזכותו של אדם לשломות גופו, וכי עסוקין בערך הבסיסי ביותר שבסיסו כל מערכת חוק ומשפט, שאף עוגן על ידי המחוקק בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

אשר לנسبות ביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי עובדות כתוב האישום המתווך מלמדות על אכזריותו הרבה של הנאשם, ועל היותו ברionario אלים, מסוכן וחסר מעוצרים. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את הברוטליות והאכזריות במשיוו של הנאשם, אשר ذكر את המתلونן בגין דקירה عمוקה, והמשיך לדקרו אותו שוב ושוב, קטע את אחת מאצבעותיו והמשיך שוב לדקרו את המתلونן בגין, בחזהו ובידייו, עד אשר המתلونן נפל על הרצפה וגם אז המשיך הנאם לדקרו את המתلونן עד שאיבד את הכרתו מחוסר דם. רק אז הפסיק הנאשם לדקרו את המתلونן והפקיר אותו בלבד בחולות כשהוא גוסס ומתבוסס בدمו. ב"כ המאשימה ציין כי עסוקין בעבירות אלימות חמורה, ולכן פגיעת הנאשם בערכים החברתיים הינה ברף הגובה.

ב"כ המאשימה הוסיף, כי הנאשם היה היוזם והמבצע היחיד של העבירה, אשר הצדיד מבעוד מועד בסיכון גדולה ומשוננת ולא היסס להשתמש בה באכזריות גדולה תוך שהוא דוקר את המתلونן דקירות עמוקות מסכנות חיים ומשאיר בו חבלות חמורות. ב"כ המאשימה הדגישה את הסכנה הגדולה במשיוו של הנאשם שהוא עלולים להביא לKİפוח חייו של המתلونן אל מולו הוביל בנסיבות בית החולים.

אשר למדייניות הענישה הנהגת, טען ב"כ המאשימה כי לא בכדי נקבע בצדיה של עבירה זו עונש חמור של 20 שנות מאסר, והפנה לשורה של פסקין דין, שבהם נגזרו עונשי מאסר ממושכים, אשר יש בהם כדי ללמד על מדיניות ענישה

מחמירה של בתי המשפט כלפי מי שהורשעו בעבירה זו: בע"פ 11/176 **לייזרסון נ' מדינת ישראל** (4.12.12) הורשע המערער בבית משפט זה לאחר שמיית הוכחות בעבירות של איומים, חבלה בכוננה מחמירה והחזקת סכין, לאחר שתקף את המתلون, היכא אותו ודקיר אותו בפניו ובגבו, באופן שחייב את אשפוזו בבית חולים לשולשה ימים, ונגזרו עליו 11 שנות מאסר בפועל ועונשים נלוויים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על הכרעת הדין, אולם קיבל את הערעור על העונש, והעמידו על 9 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 13/100 **סגולטיצי נ' מדינת ישראל** (29.1.15) הורשע המערער בבית משפט זה, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכוננה מחמירה לאחר שזכיר שני זרים, בבית החזה ובבטן, את מי שהייתה בת הזוג במשך שנים וחצי לאחר מכן הודיעה לו שהכירה גבר אחר והוא מבקש להיפרד ממנו. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 10 - 15 שנות מאסר בפועל, וגורר על המערער 13 שנות מאסר בפועל ועונשים נלוויים, ובית המשפט העליון קיבל את ערעורו על חומרת העונש, והעמידו על 11.5 שנות מאסר, בשל נסיבותו האישיות של המערער, עברו הנקי וההילך הטיפולי שהחל לעבור בכלל.

בע"פ 12/7677 **נאסר נ' מדינת ישראל** (11.6.14) הורשע המערער, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכוננה מחמירה על רק שזכיר את אשמו, לאחר שסירבה לקיים עמו יחסי מין, דקירה عمוקה בבטנה, שבעקובותיה נפלט מבטנה של המתلون חלק מהמעי הדק. בית המשפט המוחזק מרכז קבע מתחם ענישה של 8 - 14 שנות מאסר, וגורר על הנאשם 10 שנות מאסר בפועל, וערעורו על חומרת העונש נדחה.

ב"כ המאשימה הפנה גם לשני פסקי דין מוחזקים, שבאחד מהם - ת"פ 1004/09 **מדינת ישראל נ' דיגנקוב**, השית בית המשפט המוחזק בתל אביב עונש של 13 שנות מאסר בפועל, על הנאשם שהורשע בעבירה של חבלה בכוננה מחמירה, על רק ששיסיף בסיכון את גרכונו של המתلون שכוב בMITTEDה, כשהתארה בbijito של הנאשם, בעקבות וויכוח שהתגלה ביניהם על רקוודרישות שונות של המתلون מהנאשם. באותו עניין, המתلون אף נחבל לקשות בידי כאשר נאבק בנאשם וניסה להדוף אותו מעליו; בפסק דין נוסף - ת"פ 11-09-30590 **מדינת ישראל נ' ابو עסל**, השית בית משפט זה עונש של 9 שנות מאסר, על נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות (בת זוג) ובעבירה של חבלה בכוננה מחמירה, לאחר שחתך את פניה של המתلونת פעמי אחד פעם בשני צדי הפנים, על רקע תלונה שהגישה נגדו במשפטה.

ב"כ המאשימה הוסיף בטיעונו כי המתلون לא התגרה בנאשם ואף לא היה ביןיהם סכסוך קודם ובקושי החליף עמו "כמה מילימ". בנסיבות אלו, טען ב"כ המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נע בין 9 ל- 13 שנות מאסר בפועל. אשר לקביעת העונש בתור המתחם, ציין ב"כ המאשימה כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי עשיר ומגוון בעבירות אלימות, רכוש וסמים, לרבות מאסרים על תנאי.

כמו כן, טען ב"כ המאשימה, כי הנאשם בעל ניסיון "בתהום הסכינאות", ומכל הטעמים הללו עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף האמצעי - גובה של המתחם. כמו כן, ביקש הפעלת 8 חודשי מאסר בפועל מת"פ 15-08-29140 במצטבר לעונש המאסר שיושת על הנאשם בתיק שלפניינו, וכן מאסר על תנאי מרתייע, קנס ופיקוח ממשועוט למתلون.

ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען, כי אין מחלוקת באשר לחומרת האירוע נשוא כתוב האישום המתוקן אך יחד עם זאת, מדובר באירוע בו

רב הנستر על הгалוי. ב"כ הנאשם ציין, כי לא ניתן להבין מהו המנייע לאיורו ולטענתו זהה למעשה החלק החשוב ביותר מבחינת שיקולי הענישה. ב"כ הנאשם הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהתקבלו בעניינו של הנאשם, וכן חוות דעת של ועדת האבחון שדנה בעניינו של הנאשם, ממנה עולה כי מדובר בנאשם עם הנמוכה קוגניטיבית, בשלות וכולת שיפוט נמוכות וכן קושי בקשרים חברתיים.

ב"כ הנאשם הוסיף, כי מדובר באירוע נקודתי עם תוצאות חמורות שאיןנו מתחכן. וכך, יש מקום לקרוא את עובדות כתוב האישוםividually עם חוות הדעת הפסיכיאטרית ודוח ועדת האבחון, וכך למעשה תtaber התמונה לעניין חומרת מעשייו וכוונתו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 8754/18 **עמוס רוקח נ' מדינת ישראל** (16.2.20), שבו הורשו שני הנאשםים לאחר שמייעת ראיות ביצעו שתי עבירות של חבלה בכונה מחמירה, וביצעו עבירות אiomים. ובנוסף הורשע הנאשם נס' 1 גם בעבירה של החזקת סכין. המתלונים הם שלושה אחים שעובדים בפיצרייה, ובינם ובין הנאשם היה קיימת היכרות מוקדמת לאירוע. על רקע אי שביעות רצונם של הנאשם מהפיצה שהוזמנה על ידי אחותם, הגיעו הנאשםים אל הפיצרייה כשהנאשם נס' 1 מצויד בסכין, שני הנאשםים תקפו בפראות את המתלונים, וננאשם נס' 1 אף ذكر את אחד המתלונים בסכין שבידי, לפניו ובצוארו.

בית משפט זה (כב' השופט עדן) השית על הנאשםים 8 שנות מאסר בפועל ובית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, והעמיד את עונש המאסר של כל אחד מהמעורדים על 7 שנות מאסר, תוך שימוש בפסק הדין כי הסיבה העיקרית לקבלת הערעור היא הקושי הכרוך בבדיקה מצבו הנפשי של אחד מהמעורדים, בשל העובדה שננתונים מסוימים בעניין זה לא היו בידי עית בית המשפט, בעת מתן גזר הדין.

ב"כ הנאשם טען כי נסיבות האירוע בעניין **רוקח** חמורות יותר מנסיבות האירוע שלפניו, שכן שם מדובר היה בתיק קללאסי של חבלה בכונה מחמירה, כשהמניע לביצוע העבירות הוא טענות על אי-יות הפיצה שהזמיןו, ובכל זאת קבע בית המשפט העליון כי יש מקום להפחית מעונש המאסר בפועל, כמפורט לעיל.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם אשר נמצא ברף הנמוך ביותר וכי בית המשפט ראה אותו והוא יכול תתרשם ממנו. ב"כ הנאשם הוסיף כי בזמן ביצוע העבירות היה הנאשם מצוי בצו רפואי כפוי לתיק פלילי אחר בגין עבירת הצתה, ומכל הטעמים הללו עתר ב"כ הנאשם להסתפק במאסר קצר של שנים מעטות.

ג. **דין והכרעה**

בפתח הדברים, ראוי לציין את המובן מallow, כי לא יכולה להיות מחלוקת בדבר החומרה הרבה שיש בעבירות אלימות בכלל, ובעבירות הכרוכות בשימוש בשנק קר או חם בפרט, ובדבר הצורך להילחם בעבירות חמורות אלה, בין היתר ע"י הכבdet הענישה של מי שהורשו בעבירות מסווג זה. כך למשל נאמר בע"פ 19/799 **צ'יקול נ' מדינת ישראל** (18.7.19) בפסקה 9:

[...] בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה יתרה הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכיהם המוגנים של שלמות הגוף והנפש והגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרעתה מפני ביצוען. על רקע התגברות מעשי האלים אף ניכרת מגמה ברורה בפסיקת של החומרה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירות חבלה חמורה בנסיבות חמירות בפרט, לא כל שכן בעבירה של חבלה בכונה מחמירה כבעניינו

[...]

ובאופן יותר קונקרטי על אלימות תוך שימוש בנשק קר נאמרו הדברים הבאים בע"פ 5743 בן שמחון נ' מדינת ישראל (4.11.14) בפסקה 10: "... בית משפט זה כבר חזר ועמד, פעמים רבות, על החומרה היתרה שיש לייחס לעבירות של דקירה בסיכון, שלעתים אף פسع ביןיהן לבין גריםתה של תוצאה קטלנית, כמו גם במקרה שבפנינו...". יצא זהה נאמר בע"פ 6910 אברהים הדרה נ' מדינת ישראל (9.5.10) בפסקה 3: "... אחת המטרות המרכזיות של הענישה הפלילית היא כאמור הרתעת עבריינים בכוח, ל"מען יראו ויראו". תופעה זו של "סכינאות" יש להזכיר. המסר חייב להיות ברור, למען ידע כל איש ונער כי נטילת סיכון כדי לתקוף היא נטילת סיכון - לא רק כלפי הקורבן, אלא גם כלפי העבריין בדמות הטלת ענישה חמירה. במקרים אחרות, 'תרבות הסיכון' היא תרבות שלא ניתן לגלוות כלפי סבלנות...".

1. קביעת מתחם העונש ההולם

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפניה בו, במדיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט"**.

אשר לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, עשויו של הנאשם במתלון פגעו בערכיהם מגנים של שלמות הגוף והנפש, והגנה על שלומו ובטחונו של המתלון. על חומרת מעשיו של הנאשם ניתן ללמוד גם מקיים של חלק מהנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, שמפורטות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ובכלל זה הנזק הרב שעלול היה להיגרם כתוצאה מהדיקיות המרובות שביצע הנאשם בפלג גופו העליון של המתלון, ללא הobile לטיפול רפואי; והנזק בפועל שנגרם מהדיקיות הללו, נוכח אובדן הדם הרב והצורך בהתרבות כירוגית דחופה לצורך עצירת הדימום, כמו גם החבלות והתפרים המרובים בגופו של המתלון, כפי שניתן לראות בתמונות שמתעדות את הפגיעה הללו שסומנו ת/3.

חומרת המעשים באה לידי ביטוי גם בכך שהנאים לא חדל ממעשו לאחר הפגיעה הראשונה, באמצעות הסיכון שהייתה בידו, לא נרתע גם כאשר נקטעה אצבעו של המתלון והמשיך לדקור את המתלון שוב ושוב בגין עד אשר שהמתלון נפל על גבו, וגם אז לא חדל הנאשם ממעשו ובعود המתלון שרוע על הארץ על גבו המשיך לדקור את המתלון באמצעות הסיכון בחזהו כמה פעמים נוספות. בנוסף לכך, הנאשם עזב את המקום תוך שהוא מותיר את המתלון להתבוסס בדמו, כשהוא מחוסר הכרה.

המתלון העיד בבית המשפט, ובעדותו הדגים כיצד תקף אותו המתלון וذكر אותו כמה פעמים בסיכון ארוכה שהחזיק בידו, ואף הראה כי אינו יכול לישר את האצבע שנקטעה שבמהלך התקיפה וחוברה בניתוח לאחר מכן, והוא נותרה פגומה ומעוותת (עמ' 24 לפרוטוקול, ש' 14). המתלון ציין עוד כי במהלך האירוע הוא איבד את ההכרה (עמ' 27, ש' 17).

הפגיעה בערכיהם המוגנים, ובפרט בערך המוגן של שלמות הגוף, הינה ברף הגבולה ועל מתחם העונש ההולם לתת ביטוי הולם לניטבות החומרה שפורטו לעיל. מדובר במתלון אשר כל חטאו היה בכך שעצר לתוך תקר בגלגול, והנאים תקף אותו בסיכון וגרם לחבלות קשות בגופו, בלי שהיא כל התగורות מצדיו, כשהנאים נשא לבדו באחריות מלאה על ביצוע העבירה.

אשר לרמת הענישה הנוהגת בעבירה של חבלה בכונה חמירה שבה הורשע הנאשם, ניתן ללמידה עליה מפסקה

שמתייחסת לענישה שנקבעה בנסיבות דומות, ממורט להלן.

בע"פ 1222/17 שاري אבו גאנם נ' מדינת ישראל (27.6.17), נדון עניינים של שני מעוררים אשר הורשו בעבירות של קשרית קשר לפשע וחבלה בכוונה חמירה, ומערער 2 הורשע גם בחזקת סיכון. בהתאם לאמור בכתב האישום נודע למערער 1 על שייחות טלפוןニー שנערך בין המטלון לבין רعيתו, וכתוואה מכך צעם על המטלון וקשר קשר עם המערער 2 ועוד נסף לפגוע במטלון. המעוררים הגיעו לאטלו'ז שבו עבד המטלון, כאשר מערער 1 הצדיד באלה, ומערער 2 נטל לידי את סכין הקצבים שהייתה מונחת על הדלפק. שני המעוררים נכנסו לחדר הפנימי בו שהה המטלון והחלו לנוהג כלפי באלים חמורה, כ侔ערר 1 מכח אותו באלה בחזקה בכל חלק גופו, ומערער 2 עמד לצדיו. בשלב מסוים, קטין שעבד באטלו'ז נחלץ לעזרת המטלון, ומערער 2 דקר אותו דקירה אחת בחזהו, וזכיר כמה פעמים את המטלון, כשמדובר במלכיאל מערער 1 ממשך להכוותו באלה. כתוואאה מהפגיעות בהם, הקטין היה מאושפז 11 ימים בבית חולים, שבמהלכם עבר ניתוח, והמטلون היה מאושפז 3 ימים.

בסיומו של דבר, לאחר שמיית מרבית העדים, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שבמסגרתו הודה המעוררים בעבירות שייחסו להם, והצדדים טענו באופן חופשי ביחס לעונש. בית המשפט קבע מתחם שבין 5 ל-9 שנות מאסר, וגורר על המעוררים 5 שנות מאסר בפועל, מאסר מוותנה ופיקוי של 5,000 ל"נ לקטין ולמטلون, וערוורם על חומרת העונש בבית המשפט העליון נדחה. עם זאת, באותו עניין, מדובר היה בצעירים בני 20-22, אשר היו ללא עבר פלילי, ובבית משפט קמא הביעו חרצה על מעשיהם. כמו כן, המטלון לא אוثر וכן לא נשמעה עדותו.

בע"פ 3958 רוברט אבקסיס נ' מדינת ישראל (20.3.17), נדון עניינו של המערער אשר הורשע בעבירות של חבלה בכוונה חמירה ובחזקת סיכון שלא כדין, בגין שישוף עורפו של המטלון באמצעות סכין יפנית, אותה נשא בהגיעו לזרת האירוע. בית המשפט המחויז השיט על המערער מאסר בפועל בן 6 שנים, הפעיל במצטבר 10 חודשים מאסר מוותנה, וקבע גם פיקוי בסך 20,000 ל"נ ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 2749/15 נתן צ'קול נ' מדינת ישראל (6.4.16) נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירות של חבלה בכוונה חמירה, החזקת סכין, תגרה והדחה בחקירה, בפרשה שעיגינה סכוסר של מה בכר במועדון ודקירת המטלון באופן בוטה, תוך גרים נזקים. מגור הדין עולה כי המערער התעשת למקרה הנזק שגרם ולמשמעותו של חברתו וגרם להבאת המטלון לטיפול רפואי. למערער עבר פלילי לא קל, והוא תלויים בכך מואסרים על תנאי.

בית המשפט המחויז קבע מתחם ענישה בן 4 ל-10 שנות מאסר, וגורר את דיןו של המערער ל-8 שנות מאסר וכן עוד שנה של הפעלה חלקית של המאסרים על תנאי, ובמשך הכל 9 שנים ופיקוי בסך 40,000 ל"נ. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, והפחית שנה מעונש המאסר בפועל, בעיקר בשל היליך השיקומי שעבר המערער. עם זאת, באותו עניין המערער עצמו התעשת במהלך האירוע, ואף דאג להביא את המטלון לטיפול רפואי, בשונה מעניינו שבו הנאשם הותיר את המטלון שרוע על הקרקע ומתרבוס בدمו. כמו כן, שם הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי שהוא שעד בבסיס ההקללה, וזאת בשונה לגמרי מעוניינו.

בע"פ 169/14 קפלן נ' מדינת ישראל (16.12.14), נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירה של חבלה בכוונה חמירה, על קר שבייחד עם אדם נוסף, בעקבות ייכוח על חוב כספי, תקף את המטלון, והשניים הילו דקרו את המטלון בסכינים שבוי בידם, בחזה, בבטן ובידי. בית משפט זה השיט על המערער 6.5 שנות מאסר בפועל, 18 חודשים מאסר על תנאי ופיקוי למטלון בסך 20,000 ל"נ. שותפו של המערער לביצוע העבירה הועמד לדין בנפרד והורשע אף הוא בעבירה של חבלה בכוונה חמירה ובעבירות נוספות, ובית המשפט המחויז השיט עליו 6 שנות מאסר בפועל, 12

חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 20,000 ₪ וכן הופעל עונש מאסר על תנאי בגין 4 חודשים לריצו במצטבר. בשל עקרון אחידות העונשה קיבל בית המשפט העליון את הערעור על חומרת העונש, והפחית שנה מעונש המאסר שנגזר על המערער והעמידו על 5.5 שנים מאסר בפועל, תוך שהוא מציין כי השותף הורשע בעבירות נוספת וגם היה לו עבר פלילי מכובד, בשונה מהמערער, ולכן דין הוא שעונשו יהיה חמוץ יותר מעונשו של המערער. אלא שכאמור השיקול הדומיננטי באותו עניין היה העיקרון של אחידות העונשה, שאינו קיים בנסיבות שלפנינו.

בע"פ 12/1651 **עמרי בן יטח נ' מדינת ישראל** (4.7.13), נדון עניינו של המערער אשר הורשע בעבירות של חבלה בכוננה מחמירה, החזקת סכין או יומיים. על פי כתוב האישום המתוקן בשעות הלילה המאוחרות הגיע המערער למועדון בקריות גת. מאבטחים אשר עמדו בכניסה סייבו לאפשר לו להיכנס, ובתגובה לכך הוא קיליל אותם, ואימם לפגוע בהם. במקביל לכך, יצא המתלון ביחיד עם בני משפחתו מתוך המועדון, ובמהלך עזיבתו את המקום התחכר במערער. בשל כך החלו חילופי דברים בין השניים, שבמהמשך להם תקף המתלון את המערער, הכה אותו באגרופים והפלו לקרקע. לאחר מכן, הפרידו ביניהם אנשים שהיו באותו מקום, אז המערער שלף סכין, התקrab למצלון במחירות, התנצל עליו וזכר אותו שתי דקירות, בבטנו ובסთה החזה. כתוצאה מהדקירות, נגרמו למערער פגימות גופניות והוא פונה באמצעות החולמים שבו אושפז לתקופה ארוכה. בית המשפט המחויז גזר על המערער עונש של 7 שנים מאסר בפועל, הפעלת עונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועדן גדו, ובונסף, פיצוי למתלון בסך 30,000 ₪, ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בהתייחס לפסיקה שהובאה ע"י ב"כ הנאשם, ראוי לציין כי נסיבותו של עניין **ר Koch** אשר הזכור על ידו ופורט בהרחבה לעיל, שונות מהנסיבות שלפנינו. זאת, מפני שם בתקופת ביצוע העבירה המערער 2 היה תחת צו מרפאת כפו, ובית המשפט העליון אף הדגיש בפסק הדין כי "**אלמלא הטענה בדבר הקושי הכרוך בבדיקה מצבו הנפשי של אסף היינו נוטים לדוחית הערעור על כל חלקיו. אולם,abisレב לשיקול זה, הגיענו למסקנה בדבר קבלת מוגבלות וחלkit שלו**", מה שאינו כן בנסיבות שלפנינו. מצד שני, יש לציין עוד כי בעניין **ר Koch** הנסיבות חמורות יותר במידה מסוימת מעניינו, מפני שם היה מדובר בשני אנשים אחיהם, שתפקידו בצוותא חדא את שני המתלוננים לאחר תכנון מוקדם, כשאחד מהם אף ذكر בסיכון את אחד המתלוננים במקומות שונים בפלג גופו העליון, ואילו הנאשם שלפנינו ביצע לבדו את העבירה החמורה שבה הורשע ללא שתכנן זאת קודם לכן.

בסיומו של דבר, לאחר ש שקלנו את מכלול הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, ואת הפגיעה החמורה בערך המוגן של שלמות הגוף ובערכיהם נוספים, ולאחר שנטנו דעתנו לרמת העונשה הנוהגת, כפי שהיא עולה בין היתר מפסק הדין שהובאו ע"י ב"כ הצדדים בטיעוניהם, ומפסק הדין הנוספים שהוזכרו לעיל, אנו סבורים כי מתוך העונש ההולם בעניינו של הנאשם דנא, נע בין 7 ל-11 שנים מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלוויים.

2. קביעת העונש בתחום המתחם

בבונו לקבוע את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, יש מקום להתחשב גם בנסיבות שלאין הקשורות ביצוע העבירה, כעולה מסעיף 40יא לחוק העונשין, ובכלל זה "**נסיבות חיימם קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**", כאמור בסעיף קטן 8. בהיעדר תסוקיר של שירות מבחן, שהנאשם נמנע מלבקש כי יערץ לו, ניתן ללמידה על נסיבות חייו של הנאשם מהאמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית ומהחותם הדעת של ועדת האבחון.

מחות הדעת הפסיכיאטרית מיום 27.7.20 עולה כי הנאשם אמן מספר כי למד 6 שנים בבית הספר, אך בפועל "**כמעט ולא פקד את בית הספר**" כלשון חוות הדעת, והרבה לשוטט ברחובות ולעבד מעט לעת בעבודות מזדמנות.

לכן הנאשם הוא חסר השכלה בסיסית, וחמור מכך אף אינו יודע לקרוא וכתוב, ולמעשה אין לו כישורי חיים בסיסיים. מחוות הדעת של ועדת האבחן מיום 8.2.21 עולה כי הנאשם הוא בן למשפחה פוליגמית, אביו המנוח היה נשוי לשתי נשים שילדו לו 26 ילדים, והוא מתגורר בבית עם אמו ועם אחיהם נוספים במבנה משפחתי חמולתי. הנאשם אובחן כבעל יכולת אינטלקטואלית נמוכה, בשלות נמוכה, יכולת שיפוט נמוכה וכן ביטחון עצמי נמוך, ואף שהוא עצמאי בפעולותיו יומיומיות, הוא זקוק להכוונה והדרכה במצבים מורכבים יותר.

מדובר אפוא בנסיבות חיים קשות, אף שלא מצאנו כי הנ吐נים העולים מחוות הדעת שהוגשו בעניינו של הנאשם הם אכן הפגעים באופן ממש יכולתו להבין את הפסול במשמעותו או ביכולתו להימנע מהמעשה, ראוי לתת להם משקל בקביעת עונשו של הנאשם.

זאת ועוד, בדי"ח האבחן נכתב כי הנאשם מצטרע על מעשהו ואף יודע כי במצבים דומים עליו לפנות למשטרה, ולא לנ��וט באלים, כפי שנגג לפני המתلون. בסופו של דבר, הנאשם הודה בעירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן, ואף שלא היה בהודאות כדי לחסוך את עדותו של המתلون שהheid כבר קודם לכך, בדיון שהיה ביום 24.9.20, עדין יש בהודאה זו נטילת אחריות מסוימת והכרה בעוות שגרם הנאשם למATALON, וגם לכך יש לתת משקל מסוים לזכותו של הנאשם.

מצד שני, לא ניתן להtauם מעברו הפלילי המכבד של הנאשם, אשר כולל 8 הרשעות קודמות בעבירות מגונות, בעיקר עבירות אלימות, לרבות פצעה והחזקת סcin, ובעירות רכוש, אף גם עבירת סמים אחת, וכמה עבירות של הפרת הוראה חוקית, וכן קביעה כי ביצע עבירות נוספות של הוצאה, פריצה והיזק לרכוש, ללא הרשעה בשל גילו הצעיר. בגין העבירות שבין הורשע בעבר, נגזרו עליו ארבעה עונשי מאסר לרייצו בפועל, כאשר עונש המאסר האחרון, הממושך מקודמי, של 18 חודשים מאסר בפועל כולל הפעלת מאסרים מותניים, נגזר עליו ביום 15.12.15, לאחר שהורשע בעבירות של חבלה כשבירין מזוין וניסיון לחדלה צו, פצעה וניסיון לפצעה, החזקת אגרוף או סcin, הפרת הוראה חוקית וכן הסגת גבול פלילי. בנוסף לעונש המאסר בפועל, נגזר על הנאשם באותו גזר דין גם עונשי מאסר מותניים, ובכללם מאסר מותנה של 8 חודשים שהינו בר הפעלה כו. העובדה שהנתן ביצע את העבירה החמורה שבה הורשע, כאשר מאסר מותנה בר הפעלה תלוי ועומד מעל ראשו, בין היתר לאחר הרשעה בעבירה של החזקת סcin שמלמדת על תרבות סcin נסdetת שהנתן נקט בה גם בעבר, מהוות נסיבת חמורה שלא ניתן להtauם ממנה.

בסופו של יום, לאחר שבדקנו את מכלול נסיבותו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולהונמה שפורטו לעיל, ובשים לב לרמת העונשה שנקבעה בנסיבות דומות בפסקת בית המשפט העליון, החלכנו למקום את עונש המאסר של הנאשם מעט מתחת לאמצע של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, כפי שיפורט להלן, וזאת בעיקר בשל נסיבותו האישיות ומפניינו הייחודיים עם אותם קשיים ומוגבלות מסוימת העולים מחוות הדעת שניתנו בענייננו.

ד. סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 8 וחצי שנות מאסר אשר תחל מיום מעצרו של הנאשם.
2. העובדה שהנתן ביצע את העבירה שבה הורשע בתיק זה, כאשר עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים בגין עבירות אלימות שנגזר עליו בת"פ 29140-08-15, תלוי ועומד נגדו ואינו מרתק אותו, יכולה להצדיק את הפעלת עונש המאסר המותנה במצטרף למאסרו כמצווה החוק בסעיף 58 לחוק העונשין. עם זאת,

בשל נסיבותו האישיות של הנאשם, אנו מורים על הפעלת המאסר המותנה באופן ששיתה חודשי מאסר מתוכו ירצו במצטבר למאסר הנוכחי, ושני חדשים נוספים ירצו בחופף למאסרו, כך שה הנאשם יישא בסך הכל בעונש של 9 שנים של מאסר בפועל מיום מעצרו.

3. מאסר על תנאי של 12 חודשים, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא עבר כל עבירת אלימות מסווג פשע.

4. מאסר על תנאי של 6 חודשים, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא עבר עבירת אלימות מסווג עינוי.

5. הנאשם ישלם למילון פיצוי בסך 50,000 ₪.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג סיון תשפ"א, 30 יוני 2021, במעמד הצדדים.

יעל רוז-לוין, שופטת

גילת שלו, שופטת

**אהרון משנויות,
שופט**